

UCHWAŁA NR XXVII/333/2021
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

z dnia 22 lutego 2021 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Marszałka Województwa Podlaskiego dotyczącej sposobu rozpatrzenia uwag Skarżących do projektu uchwały Sejmiku Województwa Podlaskiego w sprawie dokonania podziału województwa podlaskiego na obwody łowieckie.

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 z późn. zm.¹) w związku z art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.²) Sejmik Województwa Podlaskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Skargę z dnia 8 stycznia 2021 r. na Marszałka Województwa Podlaskiego dotyczącą sposobu rozpatrzenia uwag Skarżących do projektu uchwały Sejmiku Województwa Podlaskiego w sprawie dokonania podziału województwa podlaskiego na obwody łowieckie uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie uchwały zawiera załącznik.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: Dz. U z 2020 r. poz. 1378.

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2020 r. poz. 695 i 1298, z 2021 r. poz. 54 i 187.

UZASADNIENIE

Sejmik Województwa Podlaskiego, po rozpatrzeniu skargi z dnia 8 stycznia 2021 r. na Marszałka Województwa Podlaskiego dotyczącej sposobu rozpatrzenia uwag Skarżących do projektu uchwały Sejmiku Województwa Podlaskiego w sprawie dokonania podziału województwa podlaskiego na obwody łowieckie stwierdza, iż w oparciu o analizę dokumentacji w powyższej sprawie oraz po zapoznaniu się z wyjaśnieniami złożonymi z up. Marszałka Województwa Podlaskiego, stawiane przez autorów skargi zarzuty nie znajdują uzasadnienia.

Jednocześnie Sejmik Województwa Podlaskiego pragnie zauważyć, że na podstawie art. 27 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz.1683) wyraźnie została określona procedura podziału województwa na obwody łowieckie, zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii, zmiana granic obwodu, zmiana zaliczenia obwodu do kategorii.

Zdaniem Skarżących, Marszałek Województwa Podlaskiego odrzucił ich uwagi bez rozpatrzenia, gdyż rozpatrzył je de facto zespół opiniodawczo–doradczy. Takie twierdzenia nie znajdują oparcia w okolicznościach sprawy.

Ustawa w art. 27 ust. 8 pkt. 5 stanowi, iż Marszałek rozpatruje uwagi w terminie nie dłuższym niż 45 dni od dnia upływu terminu ich składania. Ww. obowiązek został wykonany, a odpowiedź do Skarżących została wysłana w dniu 21 grudnia 2020 r., a więc w terminie 45 dni od zakończenia konsultacji społecznych, których termin upłynął 04 listopada 2020 r. Projekt uchwały został zaopiniowany i uzgodniony ze wszystkimi wymienionymi i wymaganymi ustawą instytucjami. Dodatkowo wszystkie zgłoszone uwagi i wnioski o wyłączenia z obwodów łowieckich, były przedmiotem posiedzenia zespołu opiniodawczo–doradczy, powołanego zgodnie z art. 27 pkt. 4 i 5 ustawy, które odbyło się w dniu 1 grudnia 2020 r. W posiedzeniu udział wzięli również przedstawiciele Wojewody Podlaskiego z Wydziału Rolnictwa i Środowiska. W opinii zespołu, wszystkie wnioski o wyłączenie gruntów są bezzasadne, a poglądy dotyczące polowań, na które powoływali się składający uwagi, mogą zostać w całości zaspokojone w oparciu o art. 27b ww. ustawy, które dają osobom fizycznym, będącym właścicielami albo użytkownikami wieczystymi nieruchomości wchodzącej w skład obwodu łowieckiego, prawo do złożenia do właściwego organu oświadczenia o zakazie wykonywania polowania na tej nieruchomości.

Należy wskazać, że ustawa nie precyzuje, w jakiej formie powinno nastąpić rozpatrzenie uwag do projektu uchwały. Z dalszej treści art. 27 ust. 8, można wysnuć wniosek, że w przypadku pozytywnego stanowiska wobec zgłoszonych uwag wprowadza się zmiany do projektu uchwały wynikające z rozpatrzenia uwag. Następnie Marszałek przedstawia projekt uchwały sejmikowi województwa wraz z zestawieniem nieuwzględnionych uwag lub opinii.

Pomimo braku wyraźnego, ustawowego obowiązku poinformowania na tym etapie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu uchwały, skierowane zostały do Skarżących oraz do innych osób zgłaszających uwagi pisma, w treści których znalazła się informacja o negatywnym sposobie rozpatrzenia zgłoszonych uwag i odrzuceniu wniosków o wyłączenie działek z terenu obwodu łowieckiego. Wskazano, iż stanowisko w sprawie zostało podjęte po posiedzeniu zespołu opiniodawczo–doradczego oraz po przeprowadzeniu wizji lokalnej zgłoszonych działek. Stanowisko wskazane w piśmie jest stanowiskiem Marszałka Województwa Podlaskiego, a nie zespołu. Nadinterpretacją Skarżących jest twierdzenie, iż uwagi do uchwały rozpatrzył nieuprawniony organ, tzn. zespół. Dodatkowo zespół opiniodawczo–doradczy wymieniony w ww. przepisach został powołany przez Marszałka Województwa Podlaskiego, jako zespół merytorycznie przygotowany do pomocy przy rozpatrywaniu zgłaszanych uwag do projektu. Skład zespołu opiniodawczo–doradczego jest ściśle określony w ustawie Prawo łowieckie.

Warto podkreślić, że wyrazem poważnego podejścia wobec obywateli zgłaszających uwagi był fakt, iż każda zgłoszona działka była przedmiotem wizji lokalnej w terenie oraz każdy został indywidualnie poinformowany o stanowisku Marszałka, do czego wprost ustawa nie zobowiązuje.

Dopiero przekazanie przez Marszałka projektu uchwały sejmikowi województwa wraz z zestawieniem nieuwzględnionych uwag (zgodnie z art. 27 ust. 8 pkt. 7 ustawy) stanowi wyraz ostatecznego stanowiska w sprawie zgłaszanych uwag.

Odnosząc się do wskazanego przez Skarżących naruszenia art. 11, art. 12 § 1, art. 77 § 1, art. 80, art. 8 § 1 KPA należy wskazać, iż przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego nie mają zastosowania w sprawach regulowanych art. 27 ustawy - Prawo łowieckie, gdyż nie są to sprawy, o których mowa w art. 1 KPA. W art. 27 ustawy Prawo łowieckie została wskazana procedura legislacyjna opracowania i uchwalenia uchwały w sprawie podziału województwa podlaskiego na obwody łowieckie. Nie mieści się to zatem w pojęciu sprawy administracyjnej. Mając na uwadze powyższe zarzuty skarżących należy uznać za niezasadne.

Ustosunkowując się do zarzutu naruszenia art. 27 ust. 12 ustawy Prawo łowieckie wskazuje się, że zgodnie z zapisami ww. artykułu nie było podstaw do pozytywnego zarekomendowania zarówno przez zespół opiniodawczo–doradczy, jak i pracowników merytorycznych Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego działających w imieniu Marszałka Województwa Podlaskiego, wniosku o wyłączenie zgłoszonych nieruchomości z obwodu łowieckiego. Objęcie obwodem łowieckim nieruchomości zgłoszonych przez wnioskodawcę w żaden sposób nie utrudni prowadzenia działalności agroturystycznej. Wnioskujący prowadzi obecnie działalność agroturystyczną z współistniejącą gospodarką łowiecką. Wskazane przez wnioskodawcę działki nie są obecnie wyłączone z obwodu łowieckiego, co świadczy o możliwości pogodzenia prowadzonej działalności z gospodarką łowiecką. Należy wskazać, iż wyłączenie gruntu z obwodu łowieckiego nie skutkuje zakazem wykonywania polowania na sąsiadujących działkach oraz nie stwarza żadnej strefy buforowej wokół wyłączonej działki, przez co polowania odbywać się mogą tuż przy nieruchomości wyłączonej z obwodu łowieckiego. Wyłączenie pojedynczych działek rodzi duże problemy w ich zlokalizowaniu przez myśliwych w terenie, jeżeli nie ma wyraźnie zarysowanych granic działki np. w postaci ogrodzenia, a których nie stwierdzono w trakcie wizji lokalnej.

Wnioskodawca został pouczony o możliwości wniesienia do starosty oświadczenie o zakazie wykonywania polowania, co w opinii zespołu i tut. Urzędu w zupełności zadośćuczyni zgłoszonym uwagom wnioskodawcy do projektu uchwały.

Odnosząc się zarzutu naruszenia art. 26 pkt. 3 ustawy Prawo łowieckie. W odpowiedzi na wniosek o wyłączenie z obwodu łowieckiego, jedyną działką wnioskodawcy z zabudowaniami jest działka nr 42, na której zabudowania zajmują ok. 25% całej powierzchni działki. W przypadku działki nr 41/1 zabudowania znajdują się na sąsiadujących działkach, przez co została zaliczona, jako leżąca w obrębie zabudowań. Należy podkreślić, iż działki 31 i 41/1 leżą w obrębie granic administracyjnych miejscowości wskazanej przez Skarżących, co wpłynęło na omyłkowe ich ujęcie, jako działki w obrębie zabudowań. Wskazana pomyłka nie miała wpływu na kształt ostatecznie podjętej decyzji i powstała na etapie przygotowywania odpowiedzi, a nie na etapie analizy wniosku przez zespół i pracowników merytorycznych tut. Urzędu.